

अभियान

सप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY

devendrachudal@gmail.com

वर्ष : ३६ / अंक : ३७ / २०७६ वैशाख १३ गते शुक्रबार / 26 Apr., 2019 / मूल्य रु. १०/-

नेपाली कांग्रेसको जागरण अभियान

काठमाडौं। संसदको प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली कांग्रेसले नयाँ वर्षको शुरुवात सँगे ७७ वटै जिल्लामा जागरण अभियान सञ्चालन गरेको छ। कांग्रेसले ३ चरणको जागरण अभियान सञ्चालन गरेको हो। तर कांग्रेसमित्र व्यापक असन्तुष्टि रहेको हुनाले जागरण अभियान सफल हुन्छ भन्नेमा कांग्रेसजनहरूलाई नै विश्वास छैन। बैशाख २५ गते देखि कांग्रेसले जागरण अभियान सञ्चालन गरेपनि पार्टीका वरिष्ठ नेता रामचन्द्र पौडेल भने आफूसँग कुनै छलफल नै नगरी जागरण अभियान सञ्चालन गरेको भन्दै सभापति शेरबहादुर देउवाप्रति रुट भएका छन्।

पौडेलका अनुसार सभापति देउवाले यति ढुलो अभियान गर्न निर्णय गर्दा समेत पार्टीमित्र गुट छुट्याएको भन्दै असन्तुष्टि जनाएका हुन्। यस विषयमा पार्टी प्रवक्ताले एक पठक सामाच्य

>>> बाँकी ८ पेजमा

तालिलाई www.abhiyanonline.com.np गा पनि पढ्न सकिन्छ।

एउटै तिरले दुई सिकार

काठमाडौं। विभिन्न समयमा विभिन्न प्रकारका अभियान दिँदै चर्चामा आइरहनुभएका नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीका दुई अध्यक्षमध्येका एक अध्यक्ष तथा प्रधानमन्त्री केपी ओलीले पछिलो समयमा संसदको प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली कांग्रेसले राजतन्त्र ल्याउन खोजेको आरोप लगाएका छन्। नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीको ७० औं स्थापना दिवसको अवसरमा सोमबार राजधानीमा नेकपाले आयोजना गरेको कार्यक्रममा प्रधानमन्त्री ओलीले भने कांग्रेसका धेरै नेताहरू राजतन्त्र फर्काउने सपना बोकेर हिँडेको देख्दा अचम्म लाग्छ, कांग्रेसले इतिहासका अनुभवाट शिक्षा लिनुपर्दछ गलत बाटो

>>> बाँकी ८ पेजमा

राप्रपाविरुद्ध इसाई

काठमाडौं। राप्रपाले हिन्दुराष्ट्रको देशव्यापी अभियान चलाउन हुने, इसाईले किन नहुने? इसाईहरू धर्मनिरपेक्षाको एजेंडामा टेकेर देशव्यापी रूपमा इसाई धर्म प्रचारको योजना बनाउन थालेका छन्। यसपछि बौद्ध, किराँतलगायतका अन्य धर्मवलबीहरूलाई पनि घूसपैठ गरेर प्रचारमा उतार्ने रणनीति पनि बदैच भने चर्चामा आएको छ। के पश्चिमाले नेपालमा धार्मिक द्वन्द्व चर्काएर हिसा भड्काउन खोजेको हो त? सरकार इसाईवादी भएकाले इसाईका सबै क्रियाकलापमा सरकारले सघाउला, धार्मिक हिसा भड्कियो भने यसको महगो मूल्य भने देश र जनताले तिर्नुपर्ने छ।

सरकारमाथि कांग्रेसको गम्भीर आरोप

काठमाडौं। संघीय संसदको प्रमुख प्रतिपक्षी दल रहेको नेपाली कांग्रेसले ललिता निवास बालुवाटारको सरकारी जग्गा अतिक्रमणमा सत्तारूढ पार्टीकै उच्च तहका पदाधिकारीहरूको संलग्नता रहेको आरोप लगाएको छ। कांग्रेसले २०७५ सालको केपी ओली नेतृत्वको सरकारको समिक्षा गर्दै भ्रष्टाचारका घटनामा सत्तारूढ नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीकै उच्च तहका नेताहरू लागेको छ।

नेपाली कांग्रेसका प्रवक्ता विश्वप्रकाश शर्माले सोमबार पत्रकार सम्मेलन गर्दै भने सरकार सुशासनका दृष्टिले असफल सावित भएको भन्दै बालुवाटारको सरकारी जग्गा किनबेचमा सत्तारूढ

पार्टीकै उच्च तहका पदाधिकारीको संलग्नताबाटे प्रधानमन्त्रीलाई जानकारी छ/छैन भन्ने प्रश्न समेत गरेका थिए। प्रवक्ता शर्माले भने के यसलाई प्रधानमन्त्रीले सदाचारको उच्चकोटीमा राख्नुपर्छ भन्दै विद्युत

प्राधिकरणमा ८ अर्ब अपचलन भएको आफैनै लगानीमा निर्माण गर्ने संकल्प गरिएको बुटीगण्डकी आयोजना विना प्रतिपर्याप्त विदेशी कम्पनीलाई दिएको भन्दै आपति समेत जनाएका छन्।

>>> बाँकी ८ पेजमा

भागवण्डाभित्रै भागवण्डा

काठमाडौं। तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रीय एकता भएको झण्डै एक वर्ष पछि भागवण्डाको आधारमा जिल्ला तहको नेतृत्व दुँगो लागेको छ। जिल्ला तहको नेतृत्व दुँगो लागाउने क्रममा भागवण्डा गरेर नेतृत्व दुँगो लागेको छ। तत्कालिन नेकपा एमाले ७७ जिल्ला मध्येका ४४ वटा जिल्लामा अध्यक्ष पाएको छ भने ३३ वटा जिल्लामा सचिव पाएको छ। माओवादी केन्द्रले ३३ वटा जिल्लामा अध्यक्ष पाएको छ

>>> बाँकी ६ पेजमा

सरकारी अनुदानलाई इवाम पार्ने व्यक्ति फेरि सक्रिय

नुन बिक्रीमा ठगी धन्दा, सरकार मौन

विपरितका कार्य हो। नेपाल सरकारले नेपालमा विक्रिवित वितरण हुने तुनमा ५० प्रतिशत पिपिएम हुनुपर्ने निर्णय गरेको भएपनि टाटा तुनको उत्पादनमा १५ प्रतिशतमात्र पिपिएम मात्र आयोडिन

रहेकोले उक्त तुन विक्रिवित वितरण गरिए गलागायतका अन्य आयोडिनको कमीले हुने रोगहरूको विक्रिवित बद्धन सक्ने र पुनः नेपालमा गलागायतका अन्य रोगहरूसमेत लाग्न सक्ने भएकाले टाटा

कम्पनीबाट उत्पादन हुने तुन नेपालका लागि हानिकारक रहेको छ। त्यसैले उक्त तुन नेपालमा विक्रिवित वितरण गर्ने प्रतिबन्ध नै लगाउनुपर्ने आवश्यकता देखिएको

>>> बाँकी ८ पेजमा

उत्तरदायी आमसञ्चार लोकतन्त्रको आधार

काठमाडौं। सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्री गोकुलप्रसाद बास्कोटाको अध्यक्षतामा सोमबार (१ गते) मन्त्रालयमा बसेको राष्ट्रिय पत्रकारिता दिवस मूल समारोह समितिको बैठकले 'उत्तरदायी आमसञ्चार लोकतन्त्रको आधार' भने मूल नाराका साथ भव्य रूपमा पत्रकारिता दिवस मनाउने निर्णय गरेको छ। गोरखापत्र प्रकाशन भएको दिन बैशाख २४ गतेलाई राष्ट्रिय पत्रकारिता दिवस मनाउने गरिएको हो।

मूल समारोह समितिका अध्यक्षसमेत रहनुभएका मन्त्री बास्कोटाले यो वर्ष आमसञ्चार र पत्रकारिताको रूपान्तरणका लागि स्वर्णियम वर्ष हुने स्पष्ट पार्दै भन्नुभयो यो वर्षलाई तुले परिवर्तनको वर्ष बनाउनुपर्दछ। राष्ट्रिय पत्रकारिता दिवसको अवसरमा नेपाली

>>> बाँकी ८ पेजमा

केहीलाई शतप्रतिशत केहीलाई शून्य

काठमाडौं। केपी ओली नेतृत्वको सरकारले फारुल खर्च भन्दै गतवर्ष श्रावण देखि रोकका राखेको कर्मचारीहरूलाई दिइने प्रोत्साहन भत्ता फेरी बाँडन थालेको छ। आफैन निर्णय उल्दायाउँदै सरकारले अखिलायर दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग, भन्सार, राजस्व शतप्रतिशत र अरू दुई दर्जन भन्दा बढी कार्यालयहरूमा ५० प्रतिशत प्रोत्साहन भत्ता दिने भएपछि राज्यकोषमा ६ अर्ब भन्दा बढीको भार थपिने निश्चित भएको छ। मन्त्रिपरिषद् को बैठकबाट निर्णय गराएर अतिरिक्त समय र विशिष्टकृत काम गरेको नाममा दुई दर्जन भन्दा बढी निकायमा भण्डै १५ हजार भन्दा बढी बढी कर्मचारीहरूलाई मासिक तलबाहेक ४० प्रतिशत देखि शतप्रतिशतसम्म प्रोत्साहन भत्ता दिन थालिएको छ।

तोकिएका कार्यालयहरूमा एक महिनामा कार्यालय गर्नुपर्ने भत्ता बढी को ८० घण्टा भन्दै भन्दै बढीको ८० घण्टा भन्दै भत्ता बढी

काम गर्ने कर्मचारीहरूले प्रोत्साहन भत्ता पाउने भएका छन्। यो व्यवस्था पहिला भत्ता खान सबै कार्यालयहरूमा लाग्न हुने भएको छ। कर्मचारीहरूले भत्ता पाउन भर्मार्यालय समय अधि वा पछि शनिवार पापि अतिरिक्त काम गरि ८० घण्टा पुगेको कार्यालय प्रमुखले अनिवार्य प्रमाणित गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ। अतिरिक्त काम गरेको हो/होइन भनि सम्बन्धित मन्त्रालयका कर्मचारीहरूलाई प्रमाणित गर्नुपर्नेछ। त्यसपछि लेखा प्रमुखले भत्ता दिने व्यवस्था गरिएको छ।

अब संघीय संसदको सचिवालय, महालेखा परिषकको कार्यालय, महालेखा नियन्त्रकका ७७ वटै जिल्ला कार्यालय, प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् को कार्यालय तथा मातहतका तिमाहिगरू राष्ट्रपति उपराष्ट्रपति कार्यालय, राष्ट्रिय सतर्कता केन्द्र, सार्वजनिक खरिद अनुगमन कार्यालय सबै सम्बन्धीको सचिवालय, महालेखा परिषकको कार्यालय, महालेखा नियन्त्रकका ७७ वटै जिल्ला कार्यालय, प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् को कार्यालय तथा मातहतका तिमाहिगरू राष्ट्रपति उपराष्ट्रपति कार्यालय, राष्ट्रिय सतर्कता केन्द्र, सार्वजनिक खरिद अनुगमन कार्यालय तथा सम्बन्धीको सचिवालय, महालेखा नियन्त्रकका ७७ वटै जिल्ला कार्यालय, प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् को कार्यालय तथा मातहतका तिमाहिगरू राष्ट्रपति उपराष्ट्रपति कार्यालय, राष्ट्रिय सतर्कता केन्द्र, सार्वजनिक खरिद अनुगमन कार्यालय तथा सम्बन्धीको सचिवालय, महालेखा नियन्त्रकका ७७ वटै जिल्ला कार्य

Denying freedom for Kashmiris

Roshan

THE frustrated Indian Army Chief, General Bipin Rawat said in a statement last week that, for Kashmiris in Indian occupied Kashmir, "freedom was not possible" and that, "the numbers of militants who are killed in gun battles with the army don't matter to me because I know this cycle will continue. I only want to stress that all this is futile; nothing is going to be achieved by them. You can't fight the army." The Indian Army Chief seems to be living in a fool's paradise. Can't he see that Kashmiris are actively fighting against Indian Army since 1990 and have not accepted defeat? Rather Indian Army is finding no strategy, to overcome these unarmed, stone-pelters. The Kashmiris have refused to surrender in front of worst brutalities, committed by brutal Indian Army since 1990. Look at the inanity of General Rawat, who continued saying that "security forces have not been so brutal and Indian Army try their level best to avoid any civilian casualties". This statement and the claim of Indian Army is indeed silly and total nonsense, the world has not witnessed the amount of brutalities and cruelties, Indian Army have perpetrated on innocent Kashmiris in response to their just demand of freedom and

right of self-determination. The only factor is that, there has never gone the independent investigator in IOK, to know the ground realities and the way Kashmiris are being treated by Indian occupation forces. India never allowed the media and human rights activists in IOK ever since 1990, the year they started this massive campaign against the peaceful Kashmiris.

Very funny on the part of an Army Chief of 1.3 million Indian Army who says, "I know that the youth are angry. But attacking security forces, throwing stones at us isn't the way." What else, Kashmiris can do, they are armless and peaceful, once attacked or tortured by the Indian Army. The maximum, the Kashmiris, can do is to throw the stones towards attackers, to save themselves. General Bipin Rawat, your Army is killing the people in IOK, it is raping the women folk on gunpoint and using pellets to blind and paralyse the people and in response, you don't like even throwing the stone by these innocent Kashmiris. What harm these stone-pelters can do to the armoured personnel carriers (APCs) of Indian Army. The Imprudent, Army Chief even said that, Kashmiri stone-pelters are "inciting security forces", who then become "more aggressive".

Even a lay would not issue such boloney statements, which Indian Army Chief did, being total rash, baloney and juvenile. Indeed, the current genocide in IOK, is part of the strategy of General Bipin Rawat, which he announced in mid-February, 2017. While being in an Army Headquarters in IOK, General Rawat said that those who obstruct our operations through pelting stones will be considered as Jihadis and will be dealt with severely. Besides, he also issued very strong warning for those hoisting the Pakistani flags and demonstrates any pro-Pakistan sentiments. He ordered the people of IOK to, "stop hoisting national flag of Pakistan at their homes and declared those hoist Pakistan flag as traitors. Indian forces will not excuse those who hoist Pakistan flag."

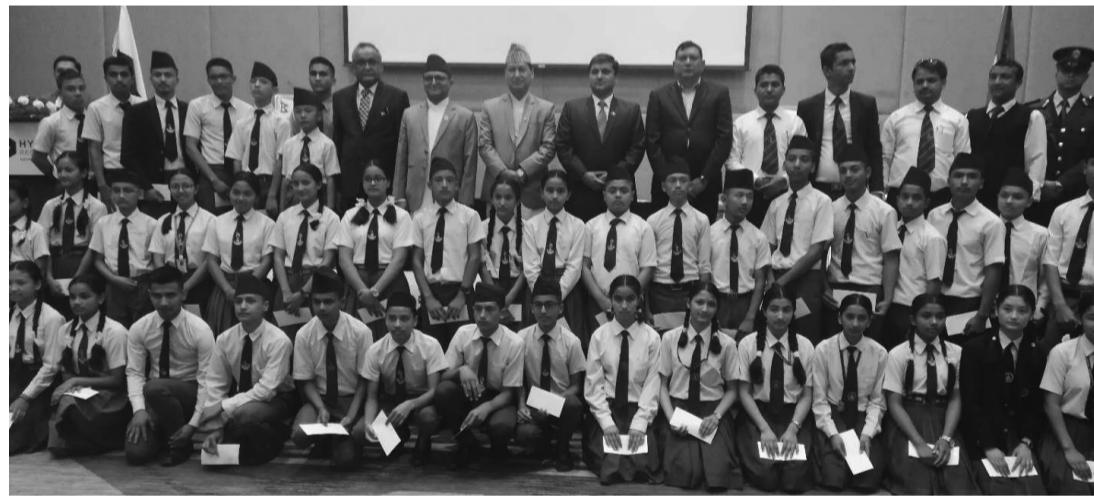
Why Bipin Rawat and Modi understand that, Indian occupied Kashmir is not Indian territory and its people are not Indian subjects. Why should they obey the Indian Army command, whom they think as occupiers, the oppressors and brutal killers. Rawat and Modi should have known that, Kashmir is a disputed territory whose future has to be decided by its people in the light of UN resolutions. Thus, by any definition, they are not Indian citizens nor can they be asked

to obey the orders of Indian Government and its brutal Army. A prominent Indian analyst, Mr. Raj Parwani said about this new strategy that, "Countries and communities unite by care and compassion not by senseless so called "patriotism", acts like this along with hindutwa fever will not just alienate Kashmiris but also alienate Muslims, Sikhs and Christians. Modi with his choice of Army chief and Yogi in UP will leave India completely fragmented." In successive Indian Army attacks, there have been killings of Kashmiri youth in almost all parts of the Valley. This is indeed, the implementation of Bipin Rawat's strategy in IOK. This Strategy has the approval of Indian Government. The first demonstration of implementation of Bipin Rawat Strategy was seen, once Indian Army Chief awarded COAS 'Commendation Card' to Major Leetul Gogoi, who tied a Kashmiri youth, Mr Farooq Ahmad Dar, in front of his Army Jeep during polling in the Srinagar by-elections on April 9, 2017. In the later events, it is the incessant and brutal killings of youth through fake encounters.

In response to the recent statement of General Bipin Rawat, the Chairman of All Parties Hurriyat Conference

(APHC), Syed Ali Geelani said, "It is a fact that this military might has been engaged by these few people for the last 30 years and the Indian army is so afraid of these boys that they have to hide behind human shields while encountering them. These top ranked soldiers of India forget the historical facts that peaceful and sincere sentiment of a nation can never die down under the barrel of a gun. It should be more than clear to these rulers that our movement is not a campaign for any emoluments, perks or privileges, nor is it to make a way to the power corridors. It is a mass movement representing the uprising against the unrealistic, undemocratic and unjustified occupation by India. Therefore, Indian Army Chief and Indian leadership under Modi, must talk sense and stop the genocide of Kashmiris as a first step. Indeed, while issuing such statements, Indian Army Chief 'forgot the historical facts that peaceful and sincere sentiment of a nation can never die down under the barrel of a gun.' The only way forward for the Indian Army and India is, to grant Kashmiris their right of self-determination in compliance to UN resolutions, the sole demand of Kashmiris of IOK.

Award of Scholarships to Nepalese Students

On 24 April 2019, Pakistan Embassy Kathmandu, organized the 7th Scholarship Award Ceremony at Hyatt Regency, Kathmandu for Nepalese students. Four Hundred students of Secondary / Higher Secondary Schools of Nepal were awarded scholarships amounting NRs. 10,000.00 each. Besides Scholarships, Mr Ramesh Thapa from Shree Pushupati Secondary School, Parbat was awarded the 2019 Best Student Gold Medal

Rt Honorable, Mr Ganesh Prasad Timilsina, Chairman National Assembly of Nepal, Mr Bidya Sundar Shakaya, Mayor Kathmandu, Dr Mazhar Javed, Ambassador of Pakistan and Mr Muhammad Abrar Afzal (Counsellor Political and Education) handed over scholarships to the students.

Speaking at the occasion Chairman National Assembly appreciated the efforts by Pakistan Embassy to create people to people linkages between the two

countries especially in the field of Education. Pakistan Ambassador expressed his desire to further enhance these relations. Ambassador of

Pakistan scholarship program has been growing in terms of number of students awarded ever since it was initiated seven years ago.

Every game. Everything about the game.

www.sabaikhel.com

f /sabaikhel

info@sabaikhel.com @sabaikhel

For Advertisement: sabaikhel@gmail.com

दुई तिहाइको राजनीतिक अराजकता

• राजन कार्कि

rajan2012karki@yahoo.com

ओली सरकार स्थिरताका नाममा राजनीतिक अराजकता निम्तायाउने कार्यमा लगिरहेको छ । यति सुविधाजनक अवस्थाको लाभ उठाएर राम्रा र जनअपेक्षाकारी काम गर्न छाडेर ओली सरकार हावामा बेलुन उडाइरहेको देख्दा आश्चर्य लाग्छ । सम्फना गर्ने हो भने- महात्मा गान्धी कुष्ठरोगीको सेवा गर्थे, परचुरो शास्त्रीलाई कुष्ठरोग लागेको थियो, गान्धी आफै उनको कुष्ठरोगको घाउ धोइदिँथे । एकदिन धुर्ख्यान परिषद्त सुन्दरलालले गान्धीलाई भने- बापु, मलाई कुष्ठरोगको आखती थाहा छ । कालो सर्पलाई हाँडीमा हालेर खुब तताउने । जब सर्पको खरानीमात्र बाँकी रहन्छ, त्यो खरानी महामा फिटेर मलम बनाएर लगाए कुष्ठरोग निको हुन्छ

गान्धी मुसुकक हाँसेर भने- त्यसो भए मलाई नै हाँडीमा हालेर खरानी बनाउ । म सर्पलाई त्यस्री मार्न समिदन ।

अर्को प्रसङ्ग छ चीनको । चीनका सम्राट, महान दार्शनिक कन्फ्युसियस । एकदिन सम्राटले कन्फ्युसियसलाई महान मान्छे देखाउ भने दुकुन दिए । कन्फ्युसियस महान मान्छे को हो भनेर खोज्न हिँडे । उनले मान्छेमा महान को हो ? पता लगाउन सकेनन् र दरवार फर्कै थिए । बाटोमा एउटा बुढो मान्छे कुवा खन्दै थियो । कन्फ्युसियसले सम्राटलाई त्यही बुढो मान्छेलाई देखाइदिए र भने- सम्राट त्यो बुढो मान्छे, दुल्लो र पालतो पनि छ । परोपकारका लागि कुवा खनिरहेको छ, ऊ त्यसौमा आनन्दित छ । त्योभन्दा महान मान्छे अरु को हुनसक्छ ?

नेपालका सन्दर्भमा देश रोगी छ, कुष्ठरोगीभन्दा पनि असाध्य रोगी । युवा छेन, गाउँ, बरसी युवाविहीन हुनथालेको छन् । बुढा र बालबालिकाको देश बन्दै नेपाल । शासन सताको बागडोर नेपालको हातमा छ, तर असाध्यै रोगले ग्रस्त मुलुकको घाउ धोइपखाली गर्ने, सन्चो पार्ने कुनै प्रयास सरकारले गरिरहेको छैन । जसरी फोहोर पानीमा भैंसी आहाल बस्छ, सरकार त्यसैगरी अमानवीयता, भ्रष्ट, अनैतिकता, निष्ठाहीनता र आफन्तावादमा रामाइरहेको छ, उग्राइरहेको छ । सरकारमा कुनै गान्धी छैन ।

नेपालमा राजा फालेर सम्राटको उदय भएको छ । कुनै कन्फ्युसियस छैन, जसले सम्राटलाई महान व्यक्ति को हो भनेर देखाइदेओस । सम्फाइदेओस । ताकपरे संविधान, नन्त्र सङ्करण गर्न र लाभका लागि सबै सत्तापक्ष हुनसक्ने ल्याकत भएका छन्, महान भन्ने ताकत कसैमा देखिन्न । सबैलाई महान भनाउने भ्रमले छोपेको छ । जो अँध्यारै बस्न रुचाउँछ, ऊ उज्ज्यालोको दुश्मन हो । यिनले के बुझेको छैनन् भने भाले नबासे पनि उज्ज्यालो चाहि हुन्छ । समयले कहिल्यै सूर्य अस्त नहुने बेलायतलाई त परिवर्तन गरिदियो, यस्ता अन्ध शासकहरूलाई कसरी पर्खन्छ र ? समय अधि बढ्यो र राणा शासन गयो, समयले

राजतन्त्रको अन्त्य गरिदियो, समयले यिनलाई पनि कुल्लेर अधि बढ्छ ।

कसलाई थाहा छ- समयले कसलाई उचाल्छ, कसलाई पछार्छ । समय कुनै पार्टीको बन्दी छैन । समयको बन्दी सबै छन् । जे ल्याउँछ समयले ल्याउँछ ।

फास्ट ट्राकाबाट २०७२ साल असोज ३ गते संविधान जारी गरियो । संविधानअनुसार चुनाव भयो, संघीयता आयो । तर, संविधानको यहाँसम्मको कार्यान्वयनले सुशासन आएन । संघीयता जनताले तिरेको कराबाट पार्टी कार्यकर्ता पालित पोषित हुने पञ्चदेवलको हण्डी अथवा सितौमा खान पाइने संस्कृत पाठशालाको खानकी पो बन्नपुयो ।

गर्नुपर्ने जनसेवा हो । राजनीति र प्रशासनको पहिलो कर्तव्य जनसेवा गर्नु हो । जनसेवाका नाममा निजिसेवा शासन प्रशासनमा लागेको महारोग हो । जसरी बोटविरुवा, रुखमा ऐंजेरु लाग्यो भने बोटविरुवा नै सखाप पारिदिन्छ, त्यसैगरी अनैतिकताको ऐंजेरुले राजनीतिमात्र होइन, प्रशासनमा समेत धोत्रो परदै गएको छ । कुकुरलाई थी॒ थी॑ नपचेको भनेको यही हो । राजनीतिलाई व्यवसाय र प्रशासनलाई शोषणको माध्यम बनाइएको छ । तेल पनि दे, घसी पनि दे भन्ने उखान भै तलव पनि खाने, कमिशन र घूस पनि खाने । देश टाट पल्टाउने भ्रष्टाचारको भाइरस सफा गर्न सकिएन भने यही रोगले देश निल्छ ।

भ्रष्टाचारकै कारण यतिबेला जन्मको आधारमा बंशजको नागरिकता वितरण भइरहेको छ । तराईका जिल्लाहरूमा नागरिकता लिन भारतबाट आएको ओइरो देखेर राजनीति र प्रशासन खुशी छन् । किन ? संसारमै नभएको नागरिकता वितरणको यो लूटको धन फुपुको श्राद्ध शैलीले आखिर जनसंख्या अतिक्रमणबाट नेपालीलाई अल्पमतमा पार्ने, तराईलाई बिखण्डन गर्ने जग बासाल्ने काम भइरहेको छ । यो राष्ट्रधातमा समेत अदालतको समर्थन ? सर्वोच्च अदालत के भन्नु, सर्वदलीय अदालत । राजनीतिले बाटो बिराउँदा, सरकारले गलत गर्दा, त्यसलाई रोक्ने र नेपालीको चाहानाको संरक्षण गर्न दायित्व बोकेको अदालतमा समेत राजनीतिक भागबाट नियुक्तीले न्याय समेत आस्थाको आधारमा हुने खतरा बढेर गएको छ । भर्खै आचारसहित जारी गरेको सर्वोच्चभित्रै कति यसको

पालना हुन्छ, त्यो प्रतिक्षाकै विषय छ । मन्दिरजस्तो स्वच्छ र स्वतन्त्र होस, आमचाहना यही छ ।

चुनावबाट ५ वर्षका लागि आएको स्थिर सरकार । यो सरकारले जति पनि खान नहुने बिजित फल खाएका छन्, यो हुने विरुवाको चिल्लोपात कदापि होइन । सुडान काण्ड, सुन काण्ड, लडाकु भत्ता काण्ड, नक्कली भ्याट काण्ड, एनसेल काण्ड, ललिता निवास जग्गा काण्ड, वाइडबडी विमान खरिद काण्ड, प्रधानायायामीश काण्ड, कर फस्टर्यै काण्ड, आयल निगमको जग्गा खरिद काण्ड, मानव वेविखनमा राजदूतको संलग्नता काण्ड, संवेधानिक निकायमा भागबाट काण्ड, विफ्लव र सीके राउर काण्ड, राष्ट्रधाती सम्बिधानिक अतिक्रमण काण्ड, सोत र साधन विदेशीको हातमा दिने काण्ड, काण्डै काण्डको कालो बादलमा रुमलिएरै सपना र भ्रम खेर चलेको दुई तिहाइको नेकपा सरकार । अस्थिरता र अराजकताको प्रतीक बनेको छ नेकपाको सरकार । राष्ट्रिय राजनीतिक मुद्दाहरू धेरै छन्, सहमति र सहकार्य छन्, सर्जरी गर्नुपर्ने मुद्दाहरू ऋनिक बनेर राष्ट्र ढाले जोखिम बढेर गएको छ ।

मै शक्तिशाली हुँ भन्ने, पैसा कमाउने, आफ्ना गुटलाई बलियो पार्ने, आफूले भनेजस्तो हुनुपछै भन्ने अहंकारको प्रदर्शन राजनीतिक महारोग हो । यो रोग नितान्त स्वार्थको रोग हो । विदेशीले नेपाली नेताहरूलाई यतिविधन स्वार्थी र सम्भान्त जीवनशैलीको सॉयोमा ढालिएका छन् कि यिनीहरू हुकुमी शैलीमा अधवा भिक्षाको सरदारको शैलीमा सरकार चलाउन खोज्दैछन् । आधुनिक नेपाल विदेशीबाट होइन, बलबाट चलन चलाउन थालिएको छ, यो देख्दा लाग्छ बाध भनेर चुनाव जिताएकाहरू त बनविरालो पो साबित हुनथाले । वनविराधलोको नियति नै चोर्नु र खानु, डाकार्नु र सुत्नु हो ।

नेकपाको सरकार र बनविरालोमा कति भिन्नता छ ? यसको एउटै उदाहरण पर्याप्त छ- ३ वर्षमा आउनुपर्ने मेलम्ची ७७ वर्षमा पनि आउन सकेन, ७ अर्वमा बन्नुपर्ने यो राष्ट्रिय प्राथमिकताको आयोजना पूरा हुन खर्बाले नपुग्ने भयो ।

संक्रमणकालीन न्याय के हुने ?

कुनै दुङ्गो छैन । जनयुद्धकारी शक्ति

दोषमुक्त नभइकन सत्तामा छ । ऊसँग दुई तिहाइको समर्थन पनि छ । उसले आफूअनुकूल कानुन बनाएर बेपा र सत्य निरूपण तथा मेलमिलाप आयोगका माध्यमबाट त्यहाँ परेका ६३ हजार उज्जुरीको व्यवस्थापन गर्ने योजनामा काम गरिरहेको छ । विपक्षी सत्तापक्षजस्तो देखिएकाले पनि आन्तरिक रूपमा अधिकारकमीहरू र अन्तर्राष्ट्रिय रूपमा न्यायका पक्षधरहरू नेपालमा के हुन लाग्यो, दण्डहीनता बढाउन खोजियो भनेर आपति प्रकट गरिरहेको छन् । नेपालमा रहेका २९ प्रकारका कृतीनीतिक रूपमा पनि यसबाटोमा सतर्क देखिन्छ । यति बुँदा पनि नेकपा आमसापीको तैयारीमा जुटिरहेको छ । नेकपाको यो नीति अर्को धातक जिवाणु सलबलाएको रूपमा पनि हेर्न सकिन्छ ।

समप्रिमा जनयुद्ध र जनआन्दोलनको उपलब्धि के हो ? यो सवालको जवाफ भनेको १२ बुँदे सम्पौता हो । नेपालको राजनीति र सत्ता यही सम्पौताको परिक्रमा गरिरहेको छ । स्वाधीनता गलाउने, सावधानिकता कमजोर पार्न जडी कडी पनि यही हो । जस्माजमी उपलब्धि भनेको राजतन्त्रको अन्त्य गर्ने राजनीतिक घोषणा र हिन्दूराज्य फालेर क्रिश्यव्ययन संसार गुलजार गरेर भ्रष्टाचार बढाउने तन्त्रमन्त्र पनि यही हो । यो बाहेक नयाँ कुन उपलब्धि देखियो ? जनताले सन्तोष गर्न विषय के छ ? द्वन्द्व जारी छ । शान्ति र सन्तोष, समुद्दि र सुख कहाँ आयो ? सत्ताधारीको आँगन सफा छ, आम नागरिक खप्तरमा हात राखेर टोलाउन किन बाध्य छ ?

संविधान, निर्वाचन र निर्वाचित सरकार कोरोमिन मात्र भयो, जसले नेपालीत्व बचाउने सकेन । नेपालको हितमा बोल्ने नेता देखिन छाड्यो । खानु खुट्नु केही नपाउने आमजनता सत्ताधारीको लूट दर्शक बनेर हेर्न र व्यथित हुन बाध्य छ ।

मानौ दुडिखेलको दक्षिणी कुनामा वर्ष वर्ष दिनमा मनगो खान दिन्छै, जनतालाई दुःख नदेत भनेर थान्को लगाएर राखिएको गुरुमापा भनेको नेकपाको सरकार हो । जो यतिबेला दुर्दृष्टिहाइको प्रचण्ड मतले उन्मादी भएर जुरुकै उठेको छ । देशी कोलाहलमय बनेको छ । डाक्टरले राजनीति गर्ने वकिलले क

पद्थयौ हाती बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

जन्यौ ज्यूदै त्यो जस्ले बिर्सियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मर्रे पनि जस्ले सिर्कियो देशको माटो ।

कायर भरर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहादर भरर एकै पटक मर्न सकौ।

- अमियानवाणी

अभियान

साप्ताहिक

ਸਮਾਧਕੀਯ

नागरिकताका विषयमा संविधान संशोधन गर

पछिल्लो समयमा नागरिकता सम्बन्धीको विषयले जनमानसमा तिकै चर्चा पाएको छ । संसदमा नागरिकतासम्बन्धी विधेयक विचाराधिन रहेको अवस्थामा सरकारले संविधानलाई टेकेर २०७२ साल असोज ३ गते संविधान जारी हुनुभन्दा अगाडि जन्मको आधारमा नागरिकता लिएका व्यक्तिका सन्तानले बँशजको आधारमा नेपाली नागरिकता पाउने भएकाले त्यसै अनुरूप गर्न गृहमन्त्रीले निर्णय गरेर ७७ वटै जिल्ला प्रशासन कार्यालयमा परिपत्र जारी गरेपछि त्यो परिपत्रको व्यापक विरोध भएको छ । परिपत्रको विरोधमा सर्वोच्च अदालतमा रिट समेत दायर भाएको थियो । वरिष्ठ अधिवक्ता बालकृष्ण नेतृपानेले दायर गरेको रिटमा सर्वोच्चले अन्तरिम आदेश दिएपनि दुवै पक्खलाई वैशाख ३ गते छलफल गराउदै अन्तरिम आदेश खारेज गरी दिएपछि सरकारलाई नागरिकता बँडेने बाटो खल्ला भएको छ ।

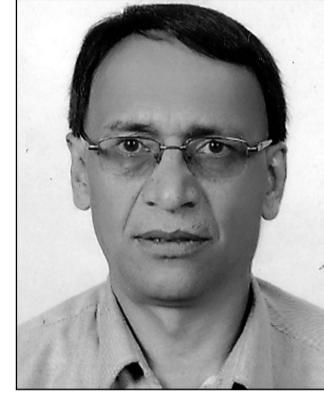
संविधानमा यो संविधान जारी हुनुभन्दा पहिला जनको आधारमा नागरिकता लिएका व्यक्तिका सन्तानले वंशजको नागरिकता पाउने छन् तर त्यस्ता व्यक्तिका बाबुआमा दुवै नेपाली नागरिक हुनुपर्नेछ भन्ने उल्लेख गरिएको छ । हो त्यहीनेर गलत भएको छ । बाबुआमा दुवै नेपाली नागरिक भएको खण्डमा उनीहरूका सन्तानले स्वतः नेपाली नागरिकता पाउँछन्, त्यो संविधानमा उल्लेख गर्नुपर्ने विषय नै थिएन । बाबुआमा मध्येका एक विदेशी नागरिक भए को गर्ने भन्ने उल्लेख नभएको र अब अहिले लागु भएको संविधान अनुसार संसदले अर्को कानून बनाउन सक्ने अवस्था छैन । संविधानलाई ऐन, कानूनले काट्न नसक्ने हुँदा संसदले संविधान नै संसोधनको बाटो रोजनुपर्दछ । संसदमा नागरिकता सम्बन्धी विधेयक विचाराधिन रहेको अवस्थामा मन्त्रीको निर्णयको परिपत्र गर्नु गलत कार्य हो । यदि परिपत्रले नै राज्य सञ्चालन गर्ने हो भने संसदको आवश्यकता नै किन ? गृह मन्त्रालयले गरेको परिपत्रलाई नजिर मानिने हो भने त्यो भन्दा खतरा अर्को कोही हुन सक्दैन ।

विश्वकै उत्कृष्ट संविधान बनाएको उद्घोष गर्ने राजनीतिक दलहरू संविधान निर्माण गर्दा विभिन्न ठाउँमा चुकेको छन्। त्यसको प्रत्यक्ष प्रमाण हो नागरिकतासम्बन्धी संविधानमा व्यवस्था गरिएको विषय। विश्वको धेरै देशमा विदेशीहरूलाई नागरिकता दिने कडा कानूनको व्यवस्था गरिएको छ तर हामीकहाँ भने जन्मकै आधारमा नागरिकता पाएका व्यक्तिका सन्तानले वंशजको नागरिकता पाउने भन्ने विषय राष्ट्रघात हो। हाम्रो संविधानले अंगिकृत नागरिकता पाएका व्यक्तिहरू राष्ट्रपति, उपराष्ट्रपति, प्रधानमन्त्री, प्रधानन्यायाधिशलगायत अन्य केही पदहरूमा जान पाउँदैनन्। त्यहाँ पुन वंशजको नागरिकता लिएका व्यक्तिमात्र योग्य छहरिनेछन्। तर अबको सम्बिधानिक व्यवस्था अनुसार जन्मको आधारमा नागरिकता लिएका व्यक्तिका सन्तानले वंशजको आधारमा नागरिकता पाउने भएपछि त्यस्ता व्यक्तिहरू समेत महत्वपूर्ण पदमा पुग्न सक्ने भएकाले त्यसैलाई राष्ट्रघात मानिएको हो। अहिले पनि नेपालमा हजारौं भारतीय नागरिकहरूले नेपाली नागरिकता लिएका छन्। नेपालमा विश्वका धेरै देशका नागरिकहरू बसेका छन्। तिनीहरू मध्येका केहीले नेपाली नागरिकता समेत लिईसकेका र तिब्बती शरणार्थीहरूले यहि बसेर नेपाली महिलाहरूसँग विवाह समेत गरिसकेका छन्। उनीहरूका सन्तानले समेत नेपाली नागरिक लिईसकेका हुनाले के अब उनीहरू समेत महत्वपूर्ण पदमा पुग्न पाउने बाटो संविधानले खोलिदिएको हो त? यदि त्यो हो भने नेपाल र नेपाली जनताको लागि त्यो भन्दा ढालो राष्ट्रघात अर्को हृत सबैदैन।

संविधान निर्माण गर्न संसदमा थेरै कातुनविद्हरूसमेत तत्कालिन संविधानसभाका संदर्भ रहेका थिए । अझ संविधानविद् नै सभामुख समेत रहेका बेला किन नागरिकताका विषयमा ध्यान पुऱ्याइएन ? बाबुआमा दुवै नेपाली नागरिक भए उनीहरूका सन्तानले वंशजको नागरिकता पाउनेछन् भने शब्द कसलाई हेरेर राखिएको हो ? हजारौ हजार भारतीयहरूलाई २०४६ सालको राजनीतिक परिवर्तनपछि नेपाली नागरिकता बाँडिएको छ । २०६२/६३ को आन्दोलनपछि भण्डै २५ लाख नागरिकता बाँडिएको छ त्यसरी नागरिकता बाँडिएकोमा ९५ प्रतिशत भारतीयहरू रहेका छन् । तिनै भारतीयहरूलाई जन्मेको व्यक्तिलाई नेपाली नागरिकता दिलाउन संविधान मै त्यस्तो व्यवस्था गरिन मलकर न नेपाली जनतामाथि तै गढारी गर्न होइन र ?

संविधान निर्माण गर्न दलहरू नै अहिले सत्ता र विपक्षी दलमा रहेका हुनाले अब उनीहरूले गल्ती भएको भन्दै जनतासँग माफि मार्दै संविधान संशोधन गरेर त्यसलाई सच्चाउन आवश्यक छ । संविधानको अनितम व्याख्या गर्ने सर्वोच्च अदालतले समेत सरकारलाई नागरिकताका विषयमा सच्चाउन परामार्देश दिन सक्थ्यो तर उसले संविधान अनुसार गर्नु भनेर अदालतसमेत पनिष्ठएको अवस्थामा अब राजनीतिक दल र सरकार नै सजग रहेर तत्काल संविधान संशोधन गरेर नेपाली नागरिकको सुरक्षा र नेपालको सुरक्षा गर्दै विदेशीलाई नागरिकता बाँड्ने कार्यको अन्त्य हुनु आवश्यक छ । यदि संसद र सरकार अनि राजनीतिक दलहरूले संविधान संशोधनमा चासो नदेखाएर संविधान संशोधन गर्न आनाकासी गर्ने हो भने अबको कैही वर्पभित्रैमा नेपाली जनता आफैनै मुलकमा अल्पमतमा पर्ने निश्चित रहेको छ । फिजीमा ठीक अहिले हाम्रोजस्तो गरेर फिजिसियन जनतालाई अल्पमतमा पारेर त्यहाँ भारतीय मुलुका बासिन्दाले फिजीलाई कब्जा गरी सत्तासमेत सञ्चालन गरेको इतिहास हाम्रै सामू रहेकोले नेपाल र नेपालीको अस्तित्व बचाउन संविधान संशोधन गरी नागरिकता सम्बन्धी प्रावधान सच्चाउन हामी जोडादार माग गर्दछौं ।

यही हो लोकतान्त्रिक अभ्यास ?

• देवेन्द्र चुडाल

devendrachudal@gmail.com

बलियो पकड रहेको छ । अर्थात ऊ एकलै सँग बहुमत रहेको छ । कार्यपालिकामा उनीहरूकै पकड रहेको छ । न्यायपालिकामा समेत कार्यपालिकाले हस्तक्षेप बढाउँदै लगेको छ । नेपालको इतिहासमै निष्पक्ष भएर देश र जनताको सेवामा समर्पित भनिएको नेपाली सेनामा समेत पठक जमाउने प्रयास भइरहेको छ । विवादास्पद नयाँ राष्ट्रिय सुरक्षा नीतिले त्यही संकेत गरेको छ । राष्ट्रिय सुरक्षा परिषदले गर्ने निर्णय अब प्रधानमन्त्रीले गर्ने उद्देश्यले नयाँ राष्ट्रिय सुरक्षा नीति तयार गरिएको छ । राष्ट्रिय सुरक्षा परिषदको अध्यक्ष स्वयम् प्रधानमन्त्री रहने व्यवस्था भएपनि सुरक्षा परिषदको बैठक नबसेको बेला सेना प्रयोग गर्न सक्ने अधिकार प्रधानमन्त्रीलाई दिने नीति अवलम्ब गर्ने गरी नयाँ सुरक्षा नीति तयार गरिएको छ । किन र के कारणले सुरक्षा

परिषदको बैठक बस्नु सक्वैन भन्ने प्रष्ट नगरि प्रधानमन्त्रीलाई अधिकार दिने प्रस्ताव तयार गर्नुको पछाडि सेनालाई समेत आफ्नो पडकमा लिने उद्देश्य बाहेक अन्य केही हुन सक्वैन। मन्त्रिपरिषदको बैठक बस्न सक्ने तर तिनै मन्त्रिपरिषदका केही सदस्यहरू सदस्य रहेको राष्ट्रिय सुरक्षा परिषद्को बैठक बस्न नसकेको अवस्थामा प्रधानमन्त्रीले सेना परिचालन गर्न सक्ने अधिकार प्रधानमन्त्रीलाई दिनु किमार्थ उचित हुन सक्वैन। सत्ताको बागडोर आफै हातमा भएको बेला सरकारका अङ्ग, सचैधानिक निकाय, आयोग र अन्य निकायमा नेकपाको पकड कायम राख्न चालिएका कदमहरू सबैले स्वीकार गरिदिनुपर्ने! यो कस्तो लोकतन्त्र हो? के यो लोकतान्त्रिक चरित्र हो त? नेकपाको केपी ओली नेतृत्वको सरकारले कस्तो लोकतान्त्रिक पद्धतिको विकास गर्न चाहेको छ? आफूसँग अधिकार र शक्ति भएपछि जे गरेपनि हुन्छ भन्ने मान्यतालाई ध्यानमा राखेर सरकार अधि बढ्ने हो भने त्यो सरकारकै लागि आत्मघाती हुन सक्छ यस्तो रवैयाले लोकतन्त्रको सम्मान हुन सक्वैन। लोकतान्त्रिक पद्धतिलाई यसले तुलो नोकसानी पुन्याउँदछ। सरकारी निवास र सरकारी कार्यालयहरूलाई पार्टी कार्यालय बनाउने गरिएको छ। प्रधानमन्त्रीको सरकारी निवासमा सत्ताधारी पार्टीका सबै कार्यक्रमहरू सरकारी खर्चमा हुने गरेका छन्। केपी ओली नै त्यस्ता व्यक्ति हुन् जुन बेला शेरबहादुर देउवा प्रधानमन्त्री रहेका बेला प्रधानमन्त्रीको निवासलाई पार्टी कार्यालय बनाइयो भनेर जोडदार विरोध गर्दथे। सरकारी खर्चमा पार्टीको कार्यक्रम गर्न पाइँदैन भन्दै कडा रूपमा प्रस्तुत हुन्थे। आज तिनै ओली प्रधानमन्त्री रहेका बेला प्रायः प्रत्येक दिन नेकपाको सचिवालय बैठक देखि स्थायी समितिको बैठकसमेत प्रधानमन्त्री निवासमै हुने गरेको छ। त्यतिमात्र होइन केही महिना अगाडि ओली बन्धुहरूको भेला समेत प्रधानमन्त्री निवासमै सम्पन्न भयो त्यो पनि सरकारी खर्चमै कै लोकतान्त्रिक पद्धति भनेको

संकारा खयन क लोकतांत्रिक पद्धति ननका
यही हो ? आफ्नो पार्टी कार्यालयमा फिँगा
भन्काउने अनि सरकारी निवासमा फिलिमिलीमा
रमाउने प्रवृत्तिले गर्दा लोकतन्त्रकै उपहास
भएको छ । यस्तो राजनीतिक संस्कारले के
लोकतन्त्रलाई बचाउन सक्ला र ?

नेपाली जनता अहिले पनि सार्वभौमसत्ता
सम्पन्न भईसकेका छैनन । कागजी रूपमा
सार्वभौमसत्ता सम्पन्न भएपनि व्यवहारमा हामी
बन्धक जस्तै भएका छौं । दुई तिहाईको सरकार
भएपनि उसले गर्ने गरेको व्यवहारका कारण
जनताको अधिकार खोसिएको छ । संविधानले
चिन्दै नयिनेको व्यतिहस्त्वे सरकारले प्रयोग गर्ने
अधिकार प्रयोग गरिरहेका छन् । प्रधानमन्त्रीका
सल्लाहकारहस्ते मन्त्रीहस्तको त्रिफिङ्गु लिने गरेका
छन् । राज्य सञ्चालनमा कुनै हात नभएका
र कसैप्रति जिम्मेवारी नभएका व्यतिहस्त्वे
मन्त्रीहस्तलाई बोलाएर कामको त्रिफिङ्गु लिन्

दाइजोकै कारण बढ्दै छ महिला हिंसा

● अधिकारी यादव

मेरो नाम अस्थिका कुमारी यादव, जन्मघर सर्लाही जिल्लाको मलगवा नगरपालिका वडा नम्बर ७ टोल मुसैली भई सुसुराली घर रौतहटको राजदेवी नगरपालिका वडा नम्बर १ पथरामा पर्छ ।

म महिला भएर पनि संघर्ष गरी उच्च शिक्षा हासिल गरेकी छु । २०८४ साल आषाढ ११ मा जन्म भएको र २२ वर्षपछि सामाजिक परम्परा अनुसार मागी वैवाहिक सम्बन्धमा २०७२ साल बैशाख २७ गते बाँधिएँ । राम पुकार राय यादवको छोरा पंकज कुमार यादव सित विवाह भई वैवाहिक जीवनको शुभारम्भ गर्ने ।

विवाहपछि जीवन सुखमय बिले भनी मन्मा आशा गरेका थिएँ । तर सोचे जस्तो भएन । एउटै आमाको कोखबाट जमिने छोरा र छोरीको भाग्य विद्याताले फरक फरक निर्धारण गरेको हुन्छ । छोरा राम्भा विद्यालयमा अध्ययन गर्न जान्छ भने छोरी सामाजिक परम्परालाई अपनाएर घरको काम काजमै सीमित भइन्छ ।

जन्मदेखि यिभेद हिसाको शिकार हुँदै आएकी महिला माडीबाट ससुराल जाँदा भन् पीडामा पठिन् । आफ्नो मानव अधिकार, स्वतन्त्रता, मौलिक हक हुँदाहुँदै पनि पितृसत्तामक सोच मानसिकताले चिरोलिनु परेको महिलाको बाध्यता हो । संविधानले दिएको हक अधिकारको प्रयोग गर्दा सुसुराली पक्षका व्यक्तिसित चरित्रहीन भएको सज्जा पाइच्छ ।

३ वर्ष मेरो विवाहको भयो । १ वर्षसम्म नयाँ बेहुलीको भूमिकामा घरमा थुनेर बस्नु पर्यो भने २ वर्षको अवधि कुटाई खाएर घर बाहिर बस्नु पर्यो । पहिलो सन्तानको रूपमा छोरा पाएँ । छोरा २ वर्षको भयो । दोसो गर्भ २ महिनाको हुँदा श्रीमानले सम्बन्ध विच्छेद मुद्दा हाल्यो र ससुरा रामपुकार यादव, सासु जयलस देवी, ननद रविता यादवले मरणासन्न हुने गरी कुटापिट गरे । गर्भपतन गराउन दबाव पनि दिए उनीहरूले पाठेघरमा प्रहार पनि गरे । ४ लाख बैंक मार्फत तथा ३ लाख नगद गरी सात लाख दाइजो लिएर छोरो विक्री गर्ने ससुराले म माथि अमानवीय व्यवहार

गरे ।

घरको १८ घण्टा काम गर्ने महिलालाई उपभोगको बस्तु बुझ्ने र दमन, हिंसा, मारपीट, दासत्व सम्बन्ध एकाकी अन्तर्गत हुने ? लोग्ने मानिसले जे पनि गरे हुने तर स्वास्ती मानिस जोरले बोल्न नहुने सामाजिक कुरीति कहिलेसम्म ? जन्म दिन आमा बुआले पालन पोषण शिक्षा दीक्षा दिए पनि मनवाहा ढंगबाट दाइजो दिने लिने रिवाज कहिलेसम्म कायम रहने ? यी सामाजिक कुरसकारको अंत नभएसम्म महिला सुरक्षित, स्वतन्त्र नहुने मेरो निष्कर्ष

भएर आएकी बुझ्नु विडम्बना रहेको छ ।

आफूमाथि भएको अन्याय, अत्याचारका लागि न्यायालय, प्रहरी समक्ष जाँदा पनि कोही सहयोग नगरी पीडकको पक्षमा लागेको देखेर दुःख लाग्यो, महिला भएर किन जन्मिए । पुरुषले सधै महिलालाई अत्याचार, हिंसा गरे पुर्वो रहेको छ भने हक अधिकारको आवाज उठाउँदा चरित्रहिन, परपुरुषसित अवैध सम्बन्ध राखेको गम्भीर आरोप सहन गर्नु पर्छ ।

कानूनले प्रत्येक व्यक्ति जीवन बिताउने स्वतन्त्र अधिकार हुने भनेको छ भने परेको

निरीक्षक परमानन्द यादवले बिल पेश छैन, अदालतले किटान गरी समान उल्लेख नगरेकोले हामी दिलाउन सक्दैन भनी जवाफ दिए ।

हत्या, बलात्कार, महिला हिंसा, मानसिक, शारीरिक, आर्थिक रूपमा यातना महिलालाई नै दिइन्छ । पीडक राजनीतिक संरक्षणमा खुल्लेयाम घमिरहेका हुन्छन् ।

पीडित, प्रहरी, सामाजिक अगुवा, महिला अधिकारकमीको अधि पछि चक्कर लगाइरहेको हुन्छ तर न्याय पाउन सकिदैन । तराईमा दाइजो प्रथाको कारन

छोरालाई बस्तुको जस्तो मोल्तोल गरी बिक्री गर्ने केटा पक्षले बुहारीलाई कुटपिट गरी अमानवीय व्यवहार गर्दा कार्यवाही गर्ने कोही हुँदैन । मधेशमा दिनप्रति दिन महिला हिसाको घटना वृद्धि हुनुमा दाइजो प्रथा कारक हुन् । ममाथि दाइजोको निम्हुमा गरेको हिंसा दुःखद र निन्दनीय रहेको छ ।

जिल्ला प्रहरी कार्यालयले पीडकलाई कार्यवाही गर्नुको सालो मिलापत्र गर्न दबाब दिनु कानून विपरीत तथा अपराध गर्नेको मनोबल बढाउने कार्य रहेकोले यस्तो

रहेको छ ।

रक्सी सेवन गरेर आउने लोग्नेले स्वास्तीलाई पशु जस्तो कुटपिट गर्नु जायज हो ? मजदूर जस्तो सबैको सेवा सुसार गर्ने जिम्मा मात्र बुहारीले पालन गर्ने ? यस्ता विषय अहिलेको अवस्थामा गम्भीर र चुनौतीपूर्ण रहेको छ । सासु कसैको बुहारी भएर बसेको होलिन् उ पनि अस्को घरबाट आएकी छिन्, आफ्नो कोखबाट जन्मेकी छोरी पनि कसैको बुहारी श्रीमती भएर जाने छिन् यो सामाजिक नियम हो तर सासुले बुहारीलाई नौकर

बखत आवाज उठाउँदा कोही नसुन्ने ।

केहि नभए गरे पनि विभिन्न किसिमका आरोप लगाएर हत्या गरिने महिला नै हुन्छ । रौतहट जिल्ला अदालतबाट किटान गरी चाहिने आधारभूत सामान, स्वास्थ्य उपचार गरिनु पर्छ, बास बस्ने व्यवस्था गर्नुपर्ने आवेश दिँदा पनि कार्यान्वयन गर्न प्रहरी कार्यालय जाँदा प्रहरीले कुनै वास्ता गरेन । खाना पकाउनलाई ससुरालाबाट ग्यास सिलिन्डर, चुल्हा, भाडा वर्तन मार्गदा प्रहरी समक्ष दिन इन्कार गरेका छन् ।

उजुरी शाखामा रहेका प्रहरी नायव

तथा पीडक माथि कार्यवाही नहुँदा महिला माथि हुने दमन, हिंसा बढ्दै गएको छ ।

पढेलेखेको महिला भएर पनि न्यायका लागि भौतारिहेको छु भने निरक्षर महिलाको जीवन कस्तो कस्टकर होला भनी कल्पना गर्न सकिन्छ । नेपाल सरकारले बनाएको कानूनलाई कार्यान्वयन गर्ने निकायले प्रभावकारी ढंगबाट लागू नगरेको कारण दिनहुँ महिलाहरू आक्रमणको शिकार भैरहेका छन् । नेताहरूले दाइजो लिनु हुँदैन भन्दा पनि दाइजो लिने उच्च स्थानमा रहेका छन् ।

कार्यको न्यूनीकरण गरी कार्यवाही तर्फ अग्रसर हुनु पर्दछ । महिला हिंसा दमन सहने होइन पुरुषसरह स्वतन्त्र जीवन बिताउने बातावरण हुनु पर्छ । महिलालाई आफ्नो मर्यादामा बस्नु पर्छ भन्ने पुरुषलाई पनि नारीको सम्मान दिनुको साथै अधिकारको संरक्षण गर्नु कर्तव्य हो ।

नारी शक्ति हुन, नारी आमा, दीदी, बहिनी, हजुर आमा, श्रीमती पनि हुन् । नारीको जहाँ मान सम्मान हुँदैन भने त्यहाँ ईश्वरको बास र विकास सम्भव छैन ।

(मधेश दर्पण फिचर सेवा)

नेपाल राष्ट्र बैंकको ६४ औं वार्षिकोत्सवको उपलक्ष्यमा प्रभावकारी मौद्रिक नीतिको तर्जुमा तथा कार्यान्वयन मार्फत कुशल र सुशासित वित्तीय प्रणालीको विकास एवं समग्र वित्तीय स्थायित्व कायम गरी मुलुकले परिलक्षित गरेको समन्यायिक, समावेशी र दिगो आर्थिक विकासको लक्ष्य प्राप्तीमा सहयोग पन्याउनु सदा समर्पित रहने प्रण गर्दछौं ।

नेपाल राष्ट्र बैंक

सिटिजन्स विशेष बचत खाता

रु. १,००,०००/-
रु. ६,००,०००/-

दैनिक लौजदातामा वार्षिक

६.२५% ब्याजदर*

Citizens® Bank International Ltd.
सिटिजन्स बैंक इन्टरनेशनल लि.

Email: info@ctznbank.com

Visit: www.ctznbank.com

मूल्य कार्यालय:

पो. ब. १९६८९, नारायणहिटी पथ, काठमाडौं, नेपाल,
फोन: ९७७ १ ४४२८८४२/४३२४, फैक्स: ९७७ १ ४४२७०४४
ईमेल: info@ctznbank.com, SWIFT: CTZNNPKA

Instagram: instagram.com/citizenbankofficial

